

22 Martie

Duminica a IV-a Sfântului și Marelui Post. A Cuviosului părinte Ioan Scărarul. (Vindecarea Lunaticului).

Sfântul sfințit martir Vasile, preot al bisericii din Ancira

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,**

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,

și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.
Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănilor mele miros urât și-s pline de puroi,

din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădăjduit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
şi nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar duşmanii mei trăiesc şi s-au întărit mai mult
decât mine

şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mania Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfrișările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un adevărul Tău,
auzi-mă, într-un dreptate Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădărdit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste, să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărire, cinstea, și închinăciunea,

Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele

dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlântat de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeniște, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului,

și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al

sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomeneste, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă,

iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, laudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci bine-

voiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvân-tătoare și înțelegătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-

a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeu cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeu nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-înșele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 8

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 8

Dintru înălțime te-ai coborât, Milostive, și îngropare ai luat de trei zile, ca să ne eliberezi pe noi din patimi; Cel ce ești viața și învierea noastră, Doamne, Mărire Ție! *(de două ori)*

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul sfântului, glas 1

Locuitoare al deșertului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, Părinte al nostru Ioane; cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire Celui ce ți-a dat ție putere; mărire Celui ce te-a încununat pe tine; mărire Celui ce lucrează prin tine tuturor vindecări.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, Al învierii, glas

1

Gabriel zicându-ți, Fecioară: bucură-te, odată cu glasul, Stăpânul tuturor S-a întrupat întru tine chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Te-ai arătat mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Mărire Celui ce S-a sălășluit întru tine; mărire Celui ce a ieșit din tine; mărire Celui ce ne-a eliberat pe noi, prin nașterea ta.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Primul rând de Sedelne ale glasului 8

Înviat-ai din morți, Viața tuturor; și Înger luminat femeilor le-a strigat: Părăsiți lacrimile, Apostolilor binevestiți, strigați laudând, că a înviat Hristos Domnul, care a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Înviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propovăduiască Apostolilor Învierea, precum este scris; și degrabă alergând Petru, a stat înaintea mormântului și, văzând lumină în groapă, s-a înspăimântat, pentru că a văzut în ea giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeiescul Trup; și crezând, a grăit: Mărire Ție, Hristoase, Dumnezeule, că mântuiești pe toți, Mântuitorul nostru, că Tu ești raza Tatălui.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cerească, Raiul cel cuvântător, mântuirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că prin ea s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea păcatelor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate, celor ce se închină cu credință nașterii tale celei preasfinte.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 8

Oamenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit și îngerul piatra de pe ușă a prăvălit. Femeile Te-au văzut înviat din morți și acelea au binevestit Ucenicilor Tăi în Sion, că ai înviat, Viața tuturor; și s-au dezlegat legăturile morții, Doamne, mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Miresme de îngropare aducând femeile, glas îngeresc din groapă au auzit: Părăsiți lacrimile și în locul întristării bucurie primiți; cântați grăind, că a înviat Hristos-Domnul, Cel ce a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura: adunarea îngerească și neamul omenesc; ceea ce ești Biserică sfințită și rai cuvântător, lauda fecioriei, din care Dumnezeu s-a întrupat și prunc s-a făcut, Cel ce este mai înainte de veci, Dumnezeuul nostru. Că sânul tău scaun l-a făcut și pântecul tău mai încăpător decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce ești plină de har, mărire ție!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ipacoiul glasului 8

Stând femeile purtătoare de mir înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul Cel fără de moarte Îl căutau printre cei morți; și primind de la Înger bunele vestiri de bucurie, Apostolilor au vestit, că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 8

Antifonul I

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu, nădăjduind în Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai înainte de a fi smulși, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor, cu tăiere de chinuri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl Îl lăudăm pe El și cu Cuvântul.

Antifonul II

Inima mea cu frica Ta să se acopere, cu gândul smerindu-se, ca, nu cumva, înălțându-se, să cadă de la Tine, cu totul Îndurate.

Cel ce are nădejde în Domnul, nu se va înfricoșa atunci când va judeca toate cu foc și cu pedeapsă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, tot ce este dumnezeiesc vede și mai înainte grăiește; face minuni preaînalte, pe Unul Dumnezeu în Treime cântând; că, deși este în trei străluciri, o singură stăpânire este Dumnezeirea.

Antifonul III

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă urechea Ta spre mine, cel ce strig, și mă curățește mai înainte de a mă ridica din cele de aici.

Tot cel ce se duce la maica sa, pământul, iarăși se va alcătui, ca să ia chinuri sau daruri, pentru cele ce a făcut în viață.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este cuvântarea de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă; că fără de început este Tatăl, din Care S-a născut Fiul fără de ani și Spiritul de un chip și de un scaun, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifonul IV

Iată, acum: ce este mai bun sau ce este mai frumos decât să locuiască frații împreună? Că întru aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

Cel ce împodobește crinii țarinii poruncește că de haină nu trebuie să ne îngrijim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, ca printr-o singură pricină, toate se țin prin darea de pace; că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl și cu Fiul de o ființă, cu adevărat.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 8

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Stih: *Laudă, suflete al meu, pe Domnul; lauda-voi pe Domnul în viața mea. (Ps. 145, 1)*

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeu nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 8

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evangelhia a VIII-a, a Învierii. Evangelhia după Ioan (20, 11-18)

În vremea aceea Maria stătea afară, lângă mormânt, plân-gând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Isus. Și aceia i-au zis: Fe-meie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors și L-a văzut pe Isus stând, dar nu știa că este Isus. Zis-a ei Isus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Iar ea gândind că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Isus i-a zis: Marie! Iar ea, întorcându-se, I-a zis evreiește: Rabbuni (adică învățătorule)! Isus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru. Și a venit Maria Magdalena și a vestit discipolilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm,

numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale

și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput

și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,

le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.
Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
Bine fă, Doamne, într-o bunăvoință Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 8

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule
de viață! Că aleargă spiritul meu la Biserica Ta cea
sfântă, purtând lăcaș al trupului cu totul întinat;
ci, ca un îndurat, curățește-mă cu mila milostivirii
Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În calea mântuirii îndreptează-mă, de
Dumnezeu Născătoare, căci cu păcate grozave mi-
am întinat sufletul, și cu lenevire viața mea toată

am cheltuit-o. Ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-mă de toată necurăția.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând eu, păcătosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a Judecății; ci, îndrăznind la mila milostivirii Tale, ca David strig Ție: Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta!

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de

minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale cuviosului părinte Ioan Scărarul și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 8, din Octoih.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din Octoih.

Canonul Triodului, glas 5.

Canonul cuviosului părinte Ioan Scărarul, glas 8.

Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas

4

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 8

Irmos:

Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Cum nu ne vom mira de Dumnezeirea lui Hristos cea atotputernică, de cea care din patimi izvorăște tuturor credincioșilor nepătimire și nesticăciune, iar din coasta cea sfântă țâșnește izvor de nemurire și viață veșnică din groapă.

Cât de împodobit s-a arătat acum îngerul femeilor! Căci, purtând strălucite semne ale fireștii curățenii celei fără de materie, dar cu chipul vestind strălucirea învierii, striga: A înviat Domnul!

A Născătoarei:

Lucruri minunate s-au grăit despre tine în neamurile neamurilor, cea ce ai încăput pe

Dumnezeu Cuvântul în pântece, dar ai rămas curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceasta, toți te cinstim pe tine, care după Dumnezeu ești ocrotirea noastră.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, care pe Cuvântul cel veșnic și mai presus de Dumnezeire, mai presus de fire întrupat, L-ai născut, pe tine te laudăm.

Pe Tine, Hristoase, strugurele cel purtător de viață, care izvorăști dulceața mântuirii a toată lumea, Te-a născut Fecioara.

Canonul Triodului

Asemănatu-m-am, Hristoase, celui ce a căzut în mâinile tâlharilor, și am rămas mai mult mort din loviturile lor; așa și eu, Mântuitorule, sunt rănit de păcatele mele.

Nu mă trece cu vederea pe mine, cel foarte neputincios, strigat-a tânguindu-se, Mântuitorule,

cel ce a cheltuit bogăția Ta cu tâlharii; așa și eu mă rog, milostivește-Te și mă mântuiește.

Tămăduindu-mă pe mine, cel ucis la minte, cu biciuirile păcatelor, de tâlharii cei nedrepti și de gândurile cele viclene, Hristoase Mântuitorule, mântuiește-mă ca un mult-Îndurat.

Preacurată, Maica lui Hristos, roagă neîncetat pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine, și din sânurile Părintelui nu S-a depărtat, să mântuiască din toată nenorocirea pe cei pe care i-a zidit.

Canonul cuviosului

Cel ce te-ai înălțat de la grija celor trupești la lumina cea fără materie și înțelegătoare, Ioane Cuvioase, luminează-mă cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Sorbind dulceața postului, ai lepădat amărăciunea desfătărilor; pentru aceasta, Părinte, îndulcești simțirile noastre, mai mult decât mierea și fagurul.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Suindu-te la înălțimea bunătăților și scuipând dulcelele cele râvnitoare de jos, te-ai arătat dulceață de mântuire turmei tale, Cuvioase Părinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel ce ai născut înțelepciunea și Cuvântul Tatălui negrăit, tămăduiește rana cea rea a sufletului meu și durerea inimii mele o alină.

Cântarea I a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 8

Irmos:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Pe Adam cel osândit prin gustarea păcatului, mântuitoarea patimă a trupului Tău l-a îndreptat, Hristoase; că însuși Te-ai arătat nebiruit de încercarea morții, Cel ce ești fără de păcat.

Dumnezeul meu Isus a strălucit celor ce se așezau în întuneric și în umbra morții lumina învierii; și, cu Dumnezeirea Sa, legând pe cel tare, a răpit vasele lui.

A Născătoare:

Mai înaltă decât heruvimii și serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu; că tu singură ai primit pe Dumnezeu Cel neîncăput, în pântecul tău, ceea ce ești fără prihană. Pentru aceasta, pe tine toți credincioșii cu laude te ferim pururea.

Canonul Născătoare de Dumnezeu

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, îndepărtând năvălirile strâmtorărilor cele cumplite.

Tu te-ai făcut îndreptare a strămoașei Eva, născând pe începătorul vieții lumii, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Triodului

Călătorind pe calea vieții, Hristoase, m-am rănit cumplit de tâlhari prin patimi; dar Te rog, ridică-mă.

Jefuitu-mi-au mintea tâlharii și m-au lăsat mai mult mort în rănile păcatelor; dar vindecă-mă, Doamne.

Golitu-m-au patimile de poruncile Tale, Hristoase Mântuitorule, și m-am rănit cu desfătărilor; dar revarsă peste mine mila Ta.

Roagă, Preacurată, neîncetat, pe Cel ce a ieșit din coapsele tale, să izbăvească de înșelăciunea diavolului pe cei ce te laudă pe tine, Mireasa lui Dumnezeu.

Canonul Cuviosului

Ars-ai cu cărbunele sihăstriei spinul patimilor, prealăudate, și încălzești adunările călugărilor.

Mir de sfințenie, prin miresmele pustniciei, cu totul te-ai făcut, Cuvioase, spre miros cu bună mireasmă lui Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cugetând la legile sihăstriei, ai înecat acum patimile, ca pe alți faraoni, în izvorul lacrimilor tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Oprește tulburarea cea neconținută a gândurilor mele, preacurată Maica lui Dumnezeu, îndreptându-mi mișcarea cea către Fiul tău.

Cântarea a III-a a Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne

rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedeală, glas 5

Fiind ca o armă de mântuire, preacurată, Crucea Ta, Mântuitorul nostru, printr-înșa strigăm Ție: Mântuiește-ne pe noi, Cel ce ai pățimit de bunăvoie pentru noi, Dumnezeul tuturor, ca un mult milostiv.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sedealna cuviosului, glas 4

Întărind ca niște trepte bunătățile, spre cer te-ai suit cu adevărat, prin buna-credință, la adâncul cel nemăsurat al privirii la cele de sus, biruind toate pândirile diavolilor, și păzești pe oameni de vătămarea lor, o, Ioane, scara bunătăților; și acum te rogi, să se mântuiască robii tăi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 4

Cel ce șade pe scaun de heruvimi și petrece în sânurile Tatălui, ca pe scaunul Său cel sfânt șade trupește în sânurile tale, Stăpână; că așa a stat Împărat, Dumnezeu, peste toate neamurile și înțelepțește-i cântăm acum; pe Care roagă-L să mântuiască pe robii tăi.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu ești și puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu

profetul Avacum strig către Tine: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Pe mine, cel ce eram vrăjmaș, Tu m-ai iubit toarte, Tu, prin deșertare minunată, Te-ai coborât pe pământ, Milostive Mântuitorule, nelepădându-Te de defăimarea micimii mele, și, rămânând în înălțimea măririi Tale celei negrăite, m-ai preamărit pe mine, cel mai înainte lipsit de cinstire.

Cine nu se minunează acum, Stăpâne, văzând moartea nimicită prin patimă, prin Cruce stricăciunea fugărită și prin moarte iadul de bogăție golit? Aceasta este lucrarea minunată a puterii Tale celei dumnezeiești, Cel ce Te-ai răstignit, Iubitorule de oameni.

A Născătoare:

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce ești nenuntită, tu ocrotitoarea, tu scăparea creștinilor, zid de apărare și liman; că duci rugăciunile către Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mântuiești din primejdii pe cei ce cu credință și cu dragoste te mărturisesc pe tine, Curată, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Țarină nearată, care ai odrăslit pe Spicul cel făcător de viață, Care dă lumii viață, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te laudă pe tine.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine toți cei luminați te cunoaștem, că ai născut pe Soarele dreptății, Pururea Fecioară.

Canonul Triodului

Tâlharii au furat lucrarea mea cea dumnezeiască și m-au lăsat pedepsit, plin de răni.

Dezbăratu-m-au de poruncile Tale, Mântuitorule, gândurile mele cele nestatornice; pentru aceasta sunt rănit de greșeli.

Levitul, dacă m-a văzut rănit de bătaii, a trecut de mine, Mântuitorule; dar Tu mă mântuiește.

Cu adevărat te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, care nu știi de mire, și la limanul tău scăpăm noi, credincioșii.

Canonul cuviosului

Ca o livadă mirositoare și ca o grădină însuflețită de bunătăți ai înflorit cu postirea cu care ai hrănit pe toți, cei ce te cinstesc pe tine.

Legiutor buneii obișnuințe, dreptar prea blând sihaștrilor, ca pe un Moise și ca pe David câștigându-te Părinte, după adevăr te fericim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sădit fiind lângă apele înfrânării, te-ai arătat, fericite Părinte, viță bine înflorită, rodind strugurii buneii credințe.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Născut-ai nouă sub vreme pe Cel ce a strălucit fără de vreme din Tatăl, Maica lui Dumnezeu; pe Care roagă-L să mântuiască pe cei ce te laudă pe tine.

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Sfatul cel neînțeles și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Îngăduit-ai să fii îmbrăcat în veșmânt mohorât, mai înainte de patima Ta, Mântuitorule, fiind batjocorit, acoperind goliciunea cea de rușine a celui întâi zidit, și să fii pironit gol pe Cruce, Hristoase, dezbrăcându-l pe Adam de îmbrăcămintea omorârii.

Înviind Tu, Hristoase, ființa mea cea căzută iarăși ai zidit-o din țărâna morții și ai făcut-o neîmbătrânitoare, arătând-o iarăși ca pe un chip împărătesc, strălucind cu lumina nesticăciunii.

A Născătoarei:

Îndrăzneală către Fiul tău având, Preacurată, ca o Maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi cei de un neam, rugămu-ne, că numai pe tine creștinii te punem înaintea ispășitoare, Milostivă, către Stăpânul.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Potoleşte viforul cel neastâmpărat al patimilor mele, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Călăuzitorul și Domnul.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor și adunările oamenilor slujesc nașterii tale.

Canonul Triodului

Isuse, cercetează rănila sufletului meu, precum ai cercetat de demult pe cel ce a căzut în mâinile tâlharilor, și Te rog vindecă, Hristoase, durerea mea.

De biciuirea păcatelor cu durere a slăbit sufletul meu, Hristoase, și de aceea zac gol de dumnezeieștile virtuți, dar Te rog, mântuiește-mă.

Preotul și levitul cum m-au văzut n-au putut suferi rănilile mele și au trecut de mine; dar Tu, ca un milostiv, acum mi-ai dat mântuire și m-ai izbăvit.

Nu mă trece, Te rog, cu vederea, Stăpâne, pe mine ticălosul, cel rănit la minte de tâlhari, ci Te milostivește, Mântuitorule, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut.

Canonul cuviosului

Stîngând toate patimile cu roua nevoițelor tale, Părinte fericite, din-destul te-ai aprins cu focul credinței și al dragostei, și te-ai făcut sfeșnic înfrînării, lumină nepătîmirii și fiu al zilei.

Strugurele credinței l-ai hrănit cu dumnezeiasca ta lucrare, Părinte, în linuri l-ai pus și l-ai stors cu ostenele nevoiței și umplând paharul spiritual al postirii, veselești inimile turmei tale.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Răbdând vitejește năvălirile și rănile vrăjmașilor celor potrivnici, te-ai arătat stâlp răbdării, întărind turma ta cu toiag dumnezeiesc și hrănind-o, Fericite, cu pășunile și cu apa înfrânării.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Urmând graiurile buzelor tale, Preacurată, te fericim; că făcând în adevăr Domnul cu tine mărimi, te-a preamărit pe tine și te-a făcut adevărat Maică lui Dumnezeu, născându-Se din pântecul tău.

Cântarea a V-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pântec pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

Canonul Învierii Cântarea VI, glas 8

Irmos:

Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul

răutăților; căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeuul mântuirii mele.

Prin lemnul pomului cu tărie m-a doborât începătorul răutății; dar Tu însuși, Hristoase, fiind răstignit, mai cu tărie l-ai prăvălit prin Cruce, vădindu-l pe el, iar pe cel căzut înviindu-l.

Ieșind Tu din mormânt, ai miluit Sionul, nou făcându-l în locul celui vechi, ca un milostiv, prin sângele Tău cel dumnezeiesc, și acum împărățește într-însul în veci, Hristoase.

A Născătoare:

Să ne curățim de păcatele cele cumplite, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești fără de prihană, și sa dobândim, Preacurată, dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, Cel întrupat din tine în chip de negrăit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Biserică a Iui Dumnezeu, chivot, cămară însuflețită și ușă cerească, te vestim noi credincioșii.

Sfărâmat al chipurilor idolești fiind, ca un Dumnezeu, Cel născut al tău, Marie mireasă a lui Dumnezeu, este închinat împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul Triodului

În poftă mi-am cheltuit viața cea dumnezeiască, Stăpâne, și fiind rău biciuit peste tot de greșeli, am scăpat la Tine și, Te rog, milostivește-Te spre mine.

Jefuitu-mi-au bogăția și m-au lăsat ca pe un mort tâlharii, rănindu-mi mintea cu patimile; dar Tu, îndurându-Te, mântuiește-mă, Doamne.

Dacă a văzut levitul durerea bățăilor mele, nesuferindu-mi rănila, a trecut de mine, iar Tu, Iubitorule de oameni, ai vărsat peste mine mila Ta cea bogată.

Pe tine, rugul cel nears, munte și scara cea însuflețită, ușa cea cerească, după vrednicie te laudăm, Preacurată Marie, ceea ce ești lauda dreptcredincioșilor.

Canonul cuviosului

Luat-ai în suflet dumnezeiască bogăția Spiritului, rugăciunea cea fără prihană, curăția,

cinstea, privegherea neîncetată, ostenelele postului, prin care te-ai cunoscut casă lui Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu sudorile pustnicești ai stins, cu adevărat, cărbunii săgeților vrăjmașului și aprinzând focul credinței, ai ars întărâtările necredinței eresurilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Strălucit-a din Sion bună podoaba Celui Preaînalt, îmbrăcându-Se cu îmbrăcămintea trupului din tine, ceea ce nu știi de nuntă, prin negrăită unire, și a luminat lumea.

Cântarea a VI-a a Catavasiilor

Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărint pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Condac, glas 4

Întru înălțimea infrânării te-a pus pe tine Domnul, ca pe o stea adevărată și nerătăcită,

luminând marginile, învățătorule Ioane, părintele nostru.

Icos

Casă a lui Dumnezeu te-ai făcut cu adevărat pe tine însuși, părinte, cu dumnezeieștile tale virtuți, împodobind cu claritate, ca și cu niște aur strălucitor, credința, speranța și dragostea cea adevărată; așezând dumnezeieștile legi, nevoindu-te cu infrânarea ca cel fără de trup; gândire, bărbăție și înțelepciune câștigându-ți și smerenia prin care te-ai înălțat. Pentru aceasta te-ai și luminat cu rugăciunile tale neîncetate, și ai ajuns la locașurile cerești, învățătorule Ioane, părintele nostru.

Sinaxar

În această zi, în Duminica a patra a Postului Mare, celebrăm amintirea Cuviosului Părintelui nostru Ioan Scărarul.

Pentru rugăciunile lui, Dumnezeule, îndură-Te și ne mântuiește pe noi. Amin.

Canonul Învierii **Cântarea VII, glas 8**

Irmos:

De coborârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină

verde dănuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Deșertarea cea neobișnuită și dumnezeiasca bogăție a sărăciei Tale, Hristoase, i-a spăimântat pe îngerii, văzându-Te pe Tine pironit pe Cruce, ca să mântuiești pe cei ce strigă cu credință: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Cu coborârea Ta cea dumnezeiască, de lumină s-au umplut cele de dedesubt și întunericul cel nepătruns de mai înainte, s-a risipit. Pentru aceasta, cei din veac legați au înviat, strigând: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

A Treimii:

Pe Tine, Cel cu adevărat Domn al tuturor și Tată al Fiului celui Unul-Născut, cu dreaptă credință, teologhisind, Te vestim și pe unul Spiritul cel drept știindu-L, Care purcede din Tine, de o ființă și împreună-veșnic.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din pânțele fecioresc întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta, știind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire strigăm: Dumnezeul părinților noștri, binecuvântat ești.

Vlăstar din rădăcina lui Iesei ai răsărit, Fecioară preafecioară, care înflorești rod de mântuire celor ce strigă cu credință către Fiul tău: Dumnezeul părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul Triodului

Tâlharii au căzut asupra mea, ticălosul, și, rănindu-mă, m-au lăsat ca pe un mort fără suflare; pentru aceasta mă rog Ție, Dumnezeule, cercetează-mă.

Jefuitu-mi-au mintea gândurile cele nestatornice și, cu patimile rănindu-mă, m-au lăsat mort într-o mulțime de greșeli; dar vindecă-mă, Mântuitorule.

Dacă m-a văzut levitul chinându-mă în răni, nesuferind bubele, pentru nevindecarea lor,

a trecut de mine, Mântuitorul meu; dar Tu, Însuți, mă tămăduiește.

Tu m-ai mântuit, Cel ce Te-ai întrupat din Fecioară, vărsând peste rănile mele mila cea bogată a îndurărilor Tale, Hristoase. Pentru aceasta pe Tine Te preamăresc.

Canonul cuviosului

La verdeața împărăției celei de sus ți-ai hrănit Părinte turma și cu toiagul învățăturilor gonind fiarele eresurilor, ai cântat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Intrat-ai la ospățul de nuntă cel de sus, al Împăratului Hristos, fiind îmbrăcat cu veșmânt vrednic Celui ce te-a chemat; la care ai și șezut strigând: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Izvor înfrânării te-ai arătat Părinte, neudat fiind de păcate, înecând cugetele și curățind întinarea celor ce strigă cu credință: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Din pânțelele tău a ieșit Domnul tuturor, Fecioară, întrupându-Se; pentru aceasta cunoscându-te Născătoare de Dumnezeu, cu dreaptă credință strigăm Fiului tău: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

**Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 8**

Irmos:

De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Puterea cea mai presus de Dumnezeu a Dumnezeirii lui Isus, în vremile noastre cu dumnezeiască cuviință a strălucit; că, pentru toți, gustând cu trupul moartea Crucii, a spulberat tăria iadului; pe Care neîncetat tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel ce a fost răstignit S-a sculat, cel trufaș a căzut; cel ce era căzut și strivit s-a îndreptat, stricăciunea a fost îndepărtată și nesticăciunea a înflorit, că ce era mort a fost înghițit de viață. Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

A Treimii:

Pe o Dumnezeu întreit luminătoare, o rază care strălucește din o Fire în trei ipostasuri: pe Părintele, Cel fără de început, și pe Cuvântul, Cel de o ființă cu Tatăl, și pe Spiritul, Cel ce împreună împărățește și de o ființă, tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Săgețile cele amăgitoare și în chipul văpăii ale potrivnicilor îndreptate asupra noastră, stingele, Preacurată, ca să te laudăm în veci.

Mai presus de fire ai născut, Fecioară, pe Ziditorul și Mântuitorul Dumnezeu, Cuvântul; pentru aceasta, pe tine te laudăm întru toți vecii.

Canonul Triodului

De la tâlhari, de la gândurile mele, mi-am stricat viața, Mântuitorule, cu biciurile păcatelor; pentru aceasta, m-am golit de dumnezeiescul chip al Tău, al lui Dumnezeu celui iubitor de oameni; dar Tu milostivește-Te spre mine.

Venit-ai pe pământ din cele de sus, Mântuitorule, milostivindu-Te spre mine cel rănit tot de biciuirile păcatelor și ai turnat peste mine mila Ta, Hristoase îndurate.

Trupul și sufletul Tău, Stăpâne Mântuitorule, Ți-ai dat răscumpărare pentru mine și m-ai mântuit pe mine, cel cu totul rănit cu răni netămăduite de roiul păcatelor, ca un milostiv.

Pe tine, Fecioară, care mai presus de gând ai născut pe Domnul din cuvânt dumnezeiesc-omenesc, și ai rămas fecioară, toate lucrurile și toată suflarea te binecuvântăm și te preainălțăm întru toți vecii.

Canonul cuviosului

Stâlp însuflețit, cu adevărat, și chip înfrânării câștigându-te pe tine, Părinte, toți cinstim pomenirea ta, Ioane.

Mulțimea călugărilor se bucură și saltă adunarea cuvioșilor și a dreptilor; că ai luat cunună după vrednicie, împreună cu dânșii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Fiind împodobit cu bunătățile, ai intrat în cămara cea de nuntă a măririi celei nespuse cântând laudă lui Hristos în veci.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe cei au nevoie de ajutorul tău, nu-i trece cu vederea, Fecioară, care te laudă și te preaînălță întru toți vecii.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

*Stih: **Să** laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.*

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

*Stih 1: **Mărește**, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 2:** Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu

S-a arătat oamenilor în trup și pânțelele tău s-a făcut mai încăpător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

Cu firea cea dumnezeiască și fără de început unul fiind, Te-ai îndoit cu luarea trupului, întru Tine însuși pe acesta luându-l, Cuvântule al lui Dumnezeu; și, pătimind ca un om, ai rămas afară de patimă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pe Tine în două firi, fără despărțire și fără amestecare, Te mărim.

Pe Dumnezeu L-ai numit Tată, după firea cea dumnezeiască, Tu, Cel ce Te-ai făcut cu firea om, coborându-Te împreună cu robii, Preaînalte; dar, înviind din mormânt, ai așezat ca Tată al pământenilor după har pe Cel ce este după fire Dumnezeu și Stăpân; cu Care împreună pe Tine toți Te mărim.

A Născătoarei:

Arătat-te-ai, o, Fecioară, Maică a Iui Dumnezeu, născând mai presus de fire cu trup pe Cuvântul cel bun, pe Cel ce din inima Sa Tatăl L-a izvorât mai înainte de toți vecii, ca un bun; pe

Care acum Îi și înțelegem mai presus decât trupurile, S-a îmbrăcat în trup.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Plină de bucurie și de veselie este pomenirea ta, izvorând vindecări celor ce se apropie și celor ce te vestesc cu dreaptă credință, Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te laudăm, ceea ce ești cu daruri dăruită, și fără tăcere, strigăm ție: Bucură-te, că tu ai izvorât tuturor bucuria.

Canonul Triodului

Nepăzind poruncile Tale, Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har și pentru răni zac gol; ci mă rog Ție, Mântuitorule, mântuiește-mă.

N-a putut levitul să șteargă rănilile mele; ci ai venit Tu, Bunule, la mine cu milostivire și ai turnat peste mine mila îndurărilor Tale, Mântuitorule, ca un doctor prea ales tămăduindu-mă.

Ca Cel ce ești milostiv, îndurându-Te, Hristoase, m-ai mântuit pe mine, cel rănit de tâlhari cu bățai, și Ți-ai dat sufletul și trupul Tău, Mântuitorule, ca doi dinari, pentru a mea răscumpărare.

Mai presus de minte este nașterea ta, Maică a lui Dumnezeu, că zămislirea întru tine a fost fără de bărbat, și feciorește s-a făcut nașterea, că Cel ce S-a născut este Dumnezeu; pe Care mărimdu-L, pe tine, Fecioară, te ferim.

Canonul cuviosului

Tămăduitor te-ai arătat de la Dumnezeu, fericite, celor ce zac întru păcate și pierzător și izgonitor spiritelor celor viclene. Pentru aceasta te ferim.

Părăsit-ai pământul, Părinte, ca pe un locaș al stricăciunii și te-ai sălășluit în pământul celor blânzi; și împreună cu dânșii te veselești, îndulcindu-te de desfătarea cea dumnezeiască.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Astăzi este ziua de sărbătoare care cheamă pe toate turmele sihaștrilor la dans spiritual, la masă și la mâncare de viață nestricăcioasă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel ce S-a sălășluit în tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, surpând pe ucigașul de oameni, care a amăgit dintâi pe începătorii neamului cu sfatul rău, născându-Se din tine, ne-a mântuit pe noi pe toți.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte, cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, laudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VIII-a. A Învierii

Doi îngeri văzând înăuntrul mormântului, Maria s-a înspăimântat, și pe Hristos necunoscând, ca pe un grădinar l-a întrebat:

Doamne, unde ai pus trupul lui Isus al meu? Și după glas cunoscându-l, că era însuși Mântuitorul, a auzit: Nu te atinge de mine: la Tatăl mă duc, spune fraților mei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminătoarea Cuviosului

Te-ai îndepărtat de desfătarea lumească, cuvioase, ca de ceva vătămător și, veștejindu-ți trupul cu nemâncarea, ai înnoit tăria sufletului și ai câștigat mărire cerească, vrednicile de laudă. Pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru noi, Ioane.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Cu adevărat te mărturisim, stăpână, Născătoare de Dumnezeu, noi cei ce ne-am mântuit prin tine; căci L-ai născut cu mijlocire nespusă pe Dumnezeu, Cel care a stricat moartea prin Crucea Sa, și la Sine a atras mulțimile cuvioșilor, cu care împreună te lăudăm, Fecioară.

La Stichoavnă

(Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 8, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai depărtat de scaun, cu Tatăl împreună șezând; și înviind din morți, lumea ai mântuit din robia celui străin, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar ca pe un împărat adormit străjerii Te străjuiau și ca pe o vistierie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nesticăciune sufletelor noastre.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei, că morții i-a sculat și moartea a zdrobit-o. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării Tale și Învierii.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit Învierea, pe străjeri i-a înfricoșat; dar femeilor le-a grăit, zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind, și lumii viață a dăruit.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Pătimit-ai prin Cruce, Cel fără patimă cu Dumnezeirea, îngropare ai luat de trei zile, ca pe noi să ne eliberezi din robia vrăjmașului, și fără de moarte făcându-ne, să ne înviezi pe noi Hristoase Dumnezeule, prin învierea Ta, Iubitorule de oameni.

**Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare ,
lăudați-L pe El în chimvale de strigare.**

**Închinu-mă și măresc, și laud Hristoase
învierea Ta cea din mormânt, prin care ne-ai
eliberat pe noi din legăturile iadului cele
nedezlegate, și ai dăruit lumii ca un Dumnezeu,
viață veșnică și mare milă.**

**Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se
mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșt.**

**Mormântul Tău, cel de viață primitor
străjuindu-l călcătorii de lege cu strajă, l-au
pecetluit pe el, iar Tu ca un Dumnezeu fără de
moarte și atotputernic ai înviat a treia zi.**

**Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată
inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9,
1)**

A Triodului, glas 2

**Veniți să lucrăm în via cea de taină, făcând
în ea roade de pocăință; nu ostenindu-ne cu
mâncare și cu băuturi, ci cu rugăciuni și cu posturi
desăvârșind virtuțile. Că aceasta plăcând Stăpâ-
nului lucrului, dăruiește dinarul, prin care scapă**

sufletele de datoria păcatului, Unule, Cel mult-Îndurat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Veniți să lucrăm în via cea de taină, făcând în ea roade de pocăință; nu ostenindu-ne cu mâncare și cu băuturi, ci cu rugăciuni și cu posturi desăvârșind virtuțile. Că aceasta plăcând Stăpânului lucrului, dăruiește dinarul, prin care scapă sufletele de datoria păcatului, Unule, Cel mult-Îndurat.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

***Preotul:* Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,

și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:

Învăță-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia Ta,

că Tu ești Dumnezeu meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne

binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: Înțelepciune.

Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale cuviosului părinte Ioan Scărarul a cărui pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.